

РЕШЕНИЕ

№ 4569

гр. София, 08.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 02.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **166** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С Решение №15960/29.12.2020 г., постановено по адм. д. №9839/2020 г. ВАС е обезсилил решение №3269 от 26.06.2020 г., постановено по адм. д. №8002/2019 г. по описа на АдмС – С.-град и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав.

Предмет на разглеждане в производството са жалбите на Столична община и на Район „С.“ – Столична община против Решение №367/11.06.2019 г. на Петчленен разширен заседателен състав към Комисията за защита от дискриминация /КЗД/, постановено по преписка №334/2018 г., образувана по жалба на Б. И. Б., в частта, с която: Се **УСТАНОВЯВА**, че Столична община, представлявана от Кмета на Столична община, както и Столична община – Район „С.“, представлявана от Кмета на Район „С.“, са извършили пряка дискриминация, по смисъла на чл.4, ал.2 от ЗЗДискр. по признак „човешки геном“ спрямо Б. И. Б.; **НАЛАГА**, на основание чл.76, ал.1, т.1 от ЗЗДискр. на Столична община и на Столична община – Район „С.“ принудителни административни мерки, като предписва на длъжностните лица – Кмета на Столична община и на Кмета на Район „С.“ – Столична община да предприемат мерки по чл.10 от ЗЗДискр., чрез които да се осигури безпрепятствено и свободно движение на всички граждани в пешеходните зони, независимо от техния ръст на територията на Столична община, съответно – на Район „С.“ и **ОПРЕДЕЛЯ** на основание чл.67, ал.2 от ЗЗДискр. едномесечен срок, считано от влизане в сила на решението, в който адресатите на ПАМ да предприемат мерки за изпълнението им и да уведомят КЗД.

В двете жалби, с идентично съдържание, както и в проведеното открито съдебно

заседание на 02.06.2021 г. се излагат съображения за незаконосъобразност на оспореното решение. Иска се неговата отмяна. Претендира се заплащането на юрисконсултско възнаграждение за настоящата и за касационната инстанция.

Ответникът по делото – Комисия за защита от дискриминация, в представеното по делото становище от 28.01.2020 г. чрез юрисконсулт П. и в провеното открито съдебно заседание на 02.06.2021 г. чрез юрисконсулт Г., излага доводи за неоснователност на жалбите. Моли същите да бъдат отхвърлени. Претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция.

Заинтересованата страна – Б. И. Б., не е изразил становище по жалбите нито при първото, нито при настоящото разглеждане на делото.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са приобщени доказателствата, приложени към адм. д. №8002/2019 г., включително и заверено копие образувана пред КЗД преписка №334/2018 г. При новото разглеждане на делото от страните не са представени други доказателства и не са направени доказателствени искания.

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Жалбите са депозираны в законоустановения в чл.68, ал.1 ЗЗДискр. срок от надлежни страни, при което същите са процесуално ДОПУСТИМИ. Разгледани по същество, настоящият съдебен състав ги намира за ОСНОВАТЕЛНИ.

Производството пред КЗД е образувано по жалба с вх. №44-00-1884/23.05.2018 г. и допълнение към нея вх. №44-00-2263/13.06.2018 г., подадени от Б. И. Б. срещу посочени в същата длъжностни лица на Столична община и на Район „С.“ с твърдения, че в целия район в близост до тротоарите по главните и малките улици са насадени растителни видове, които са бързо растящи и генерират по няколко метра клонки годишно. Тези клонки надвисват над тротоарите и застрашават сигурността на вървящите по тях пешеходци. Принуждават ги да слизат от тротоарите, за да заобиколят надвисналите дървета. Посочил е, че за периода от 10.05. – 22.05.2018 г. два пъти е подавал сигнали за подкастриране на растителността на [улица], но действия не били предприети. Твърди, че доколкото е висок 192 см дискриминация е факта, че не се предприемат своевременни действия от отговорните хора за отстраняване за опасната за по-високите хора растителност въпреки подадените сигнали, а ако това се правило не е на достатъчна височина за всички живущи в района.

С Разпореждане № 7821/19.07.2018 г. на Председателя на КЗД, е образувана преписка 344/2019 г. Прието е, че в жалбата са изложени оплаквания за дискриминация по признаци „лично положение“ и „човешки геном“, поради което преписката е разпределена на 5-членен състав, който е определил председател и докладчик. На подателят на жалбата е указано, че следва да представи факти, въз основа на които може да се направи предположение, че е налице дискриминация. Същият е представил снимков материал от няколко улици с твърдението, че са правени от него на 27.07.2018 г.

За образуваната преписка са уведомени Столична община и Район „С.“-СО, като им е даден 10-дневен срок да изразят писмено становище. В постъпилите такива е посочено, че в изпълнение на Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на Столична община за кастрене, премахване и преместване на растителност се подава заявление до Кмета на района, на чиято територия се намира

растителността, като към същото се прилагат необходимите документи. Когато това е от неговата компетентност, кмета на района разглежда заявлението, а в останалите случаи изпраща преписката на Дирекция „Зелена система“ на СО за издаване на писмено разрешение за кастрене, премахване или преместване на дървесна растителност при доказана необходимост. Премахването, кастренето и оформянето се извършва от фирма, с която СО има сключен договор за поддръжка на дървесната растителност. Посочено е, че приоритетно се обръща внимание на дървесната растителност, която е в лошо състояние и създава опасност за живота и здравето на гражданите. В писмото на СО е посочено, че през 2017 г. е извършена резидба на короните на 1200 алейна дървесна растителност, премахнати са около 1000 опанси дървета и са засадени 1037 фиданки.

Въз основа на проучването и събраните доказателства е изготвено заключение на докладчика по преписката. Насрочено е заседание, за което са призовани страните – Столична община, Район „С.“ – СО и Дирекция „Зелена система“ СО. От Директора на Дирекция „Зелена система“ СО са изпратени разрешения за кастрене и отсичане на алейна дървесна растителност находяща се в район „С.“ от началото на 2018 г. за общо 46 дървета. На 17.04.2019 г. е проведено заседание заседателния състав на КЗД, което са изслушани страните, даден е ход по същество и преписката е обявена за решаване. На 11.06.2019 г. е постановено процесното решение, в което е прието, че от представения от Б. Б. снимков материал на описани улици в Район „С.“ безспорно се установява, че дървесната и храстова растителност в района създава затруднения за хора с по-висок ръст при тяхното придвижване, като при дъждовно време придвижването с чадър става невъзможно. Прието е, че става въпрос за множество пешеходни участъци в Район „С.“, който извод не се променя от множеството представени заповеди за разрешение за извършване на кастрене на алейна дървесна растителност. Предвид това и доколкото е прието за установено, че Б. е с ръст 192 см, съставът е счел, че същият е по-неблагоприятно третиран в сравнение с гражданите с по-нисък раст. Посочено е, че не е от значение по какви причини се е стигнало до това – дали заради неизпълнение на служебни ангажименти на ангажираните с този въпрос органи или заради нещо друго. В. е единствено резултатът, а той е, че за един определен период от време, през м. май 2018 г., Б. е бил по-неблагоприятно третиран единствено и само заради това, че е по-висок от останалите. Според състава човешкият ръст е неделима част от защитения признак „Човешки геном“, поради което е счетено, че спрямо жалбоподателя е извършена пряка дискриминация по този признак. По отношение на другия признак „лично положение“ е прието, че не е доказано по-неблагоприятно третиране. Прието е, че обстоятелството, че в чл.49 от Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на Столична община е предвидена процедура чрез подаване на заявление за издаване на разрешение за кастрене, премахване и преместване на растителност, от която Б. не се е възползвал, не освобождава отговорните институции от ангажимента да осигуряват цялостната дейност по опазване, изграждане и поддържане на зелената система, в това число и на жителите на Район „С.“. Още повече, че макар и по телефона, Б. е сигнализирал компетентните органи за проблема. Съставът е счел, че за осъществяването на неравно третиране отговорност носят Столична община и районната администрация в Район „С.“, които съгласно Наредбата имат отношение към въпроса. Прието е, че Дирекция „Зелена система“ няма вина за установената дискриминация, тъй като кастренето се извършва от дирекцията едва след писмено разрешение на

кмета, въз основа на експертно становище. При тези мотиви е прието, че Столична община и Район „С.“ са извършили пряка дискриминация, по смисъла на чл.4, ал.2 от ЗЗДискр. по признак „човешки геном“ спрямо Б. И. Б., поради което на основание чл.76, ал.1, т.1 от ЗЗДискр. са им наложени принудителни административни мерки, като е предписвано на длъжностните лица – Кмета на Столична община и на Кмета на Район „С.“ – Столична община да предприемат мерки по чл.10 от ЗЗДискр., чрез които да се осигури безпрепятствено и свободно движение на всички граждани в пешеходните зони, независимо от техния ръст на територията на Столична община, съответно – на Район „С.“ и е определен на основание чл.67, ал.2 от ЗЗДискр. едномесечен срок, считано от влизане в сила на решението, в който адресатите на ПАМ да предприемат мерки за изпълнението им и да уведомят КЗД.

В хода на проведеното съдебно производство по адм. д. №8002/2019 г. по описа на АССГ и в настоящото производство от страните не са представени нови доказателства.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбите са депозираны в законоустановения в чл.68, ал.1 ЗЗДискр. срок от надлежни страни, при което същите са процесуално ДОПУСТИМИ. Разгледани по същество, настоящият съдебен състав ги намира за ОСНОВАТЕЛНИ.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган и в пределите на неговата власт, съгласно чл.65, т.5, вр. чл.48, ал.3, вр. §1, т.11 от ДР от ЗЗДискр, доколкото в случаите на дискриминация на основата на повече от един от признаците по чл.4, ал.1 от ЗЗДискр, компетентен да се произнесе е разширен състав от петима членове.

Съдът счита, че оспореното решение е издадено при спазване на установената от закона писмена форма, съгласно разпоредбите на чл. 65, т.5 и чл.66 ЗЗДискр, като съдържа предписаните в чл.66 ЗЗДискр. реквизити. Посочен е издателят на решението, жалбоподателя, оплакванията му, извършените действия по проучването, становищата на ответните страни в производството, какво е установил органът от фактическа и правна страна и в крайна сметка какво е решението му по същество на казуса, т.е. съдържа диспозитив. Изложени са фактическите и правни основания за издаването му. Мотиви се съдържат в самото решение. Следователно не е налице нарушение на чл.59, ал.1, т.4 АПК.

При издаването му са спазени специалните административнопроизводствени правила, установени в чл.50 – чл.70 ЗЗДискр. В съответствие с изискването на чл.50, т.1 ЗЗДискр. Комисията се е произнесла по допустима жалба, с оглед сезирането на административния орган, в срока по чл.52, ал.1 ЗЗДискр. Не са били налице отрицателни процесуални предпоставки, възпрепятстващи образуването на производството и разглеждането на жалбата по същество. След образуване на преписката, с оглед изложените оплаквания в жалбата за дискриминация по признаци „лично положение“ и „човешки геном“, преписката е разпределена на 5-членен състав, доколкото в случаите на дискриминация на основата на повече от един от

признаците по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр, компетентен да се произнесе е разширен състав от петима членове.

Съставът на свое заседание е определил докладчик от решаващия състав, след което са предприети действия по изпълнение на процедурата по проучване на преписката и събиране на доказателства, необходими за изясняване на спорните факти и обстоятелства /чл. 55, ал.1 ЗЗДискр./. В хода на това производство са представени писмени становища от ответните страни, след което страните са поканени да се запознаят със събраните материали, да изразят становище по тях, както и да ангажират допълнителни доказателства и изложат твърденията си. Процедурата по проучване и събиране на доказателства е приключила с доклад-заключение на докладчика по преписката, след което е насрочено заседание на решаващия състав, за датата на което страните са били редовно уведомени. Проведено е едно открито заседание с участие на страните, с което производството е приключило и въз основа на събраните доказателства е постановен оспорваният административен акт.

Съдът намира, че не следва да бъде разглеждано възражението на оспорващите, касателно неправилното конституиране в административното производство на Дирекция „Зелени системи“ СО, като страна в процеса, тъй като с жалбата не могат да бъдат релевираны чужди права, каквото всъщност представлява това възражение.

Съдът намира за неоснователен доводът на оспорващите, че неправилно като страна в производството пред КЗД е бил конституиран Район „С.“, който не е самостоятелно юридическо лице. Това е така, тъй като в ЗЗДискр относно това производство не е предвидено изискване конституираната като ответник страна да е ЮЛ и да отговаря на изискванията на чл.27, ал.2 ГПК, която разпоредба е приложима в съдебното производство по този кодекс. По тоношение на страните в административното производство приложение намира чл.15 АПК, според която разпоредба страни в административния процес могат да бъдат административният орган, прокурорът и всеки гражданин или организация, чиито права, свободи или законни интереси са или биха били засегнати от административния акт или от съдебното решение или за които те биха породили права или задължения. Предвид това и доколкото в чл.2, ал.1 от Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на Столична община като органите за управление на зелената система са СОС са посочени и кметовете на райони и с оглед доводите в жалбата, правилно в производството пред КЗД е бил конституиран и Район „С.“.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че процесното решение не страда от процесуални пороци, водещи до нищожността му или до отмяната му на процесуално основание.

Съдът приема, че процесното решение не съответства на приложимите материалноправни норми и на целта на закона, формулирана в чл.2 ЗЗДискр. - осигуряване на всяко лице на право на равенство пред закона, равенство в третирането и във възможностите за участие в обществения живот и ефективна защита срещу всички форми на дискриминация.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. се забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на посочените дискриминационни признаци.

Пряка дискриминация, съгласно чл.4, ал.2 от ЗЗДискр. е всяко по-неблагоприятно третиране на лица на основата на признаците по ал.1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними и сходни обстоятелства.

„На основата на признаците по чл.4, ал.1“ означава на основата на действителното,

настояще или минало, или предполагаемо наличие на един или повече от тези признаци у дискриминираното лице или у лице, с което то е свързано, или се предполага, че е свързано, когато тази връзка е причина за дискриминацията“ /§ 1, т. 8 ДР ЗЗДискр/.

Съгласно §1, т.7 от ДР ЗЗДискр., във връзка с чл.4, ал.2 и ал.3 на ЗЗДискр. „неблагоприятно третиране“ е всеки акт, действие или бездействие, които водят до по-малко благоприятно третиране на едно лице спрямо друго въз основа на признаците по чл.4, ал.1 или могат да поставят лице или лица, носители на признак по чл.4, ал.1, в особено неблагоприятно положение в сравнение с други лица“.

За да се констатира наличието на дискриминация, е необходимо коректно да бъде посочено лице или лица - сравнител, поставени в по-благоприятни условия от жалбоподателя на базата на признаците по ал.1 на чл.4 от закона /чл.4, ал.2 ЗЗДискр. – при пряка дискриминация/ или „чрез привидно неутрална разпоредба, критерий или практика“ /чл. 4, ал. 3 ЗЗДискр. – при непряка дискриминация/.

С изменението на чл. 4, ал. 3 ЗЗДискр /ДВ, бр.105 от 30 Декември 2016 г./ се конкретизират лицата, към които може да се приложи непряката дискриминация - лице или лица, носители на признак по чл. 4, ал. 1 от закона или лица, които, без да са носители на такъв признак, съвместно с първите търпят по-малко благоприятно третиране или са поставени в особено неблагоприятно положение. Сравнението, в този смисъл, се приема като основен и задължителен елемент от фактическия състав на всеки един от двата вида дискриминация и липсата му е основание да се приеме, че не е налице по-неблагоприятно третиране на жалбоподателя спрямо „друго лице при сравними сходни обстоятелства“ или „чрез привидно неутрална разпоредба, критерий или практика, освен ако тази разпоредба, критерий или практика е обективно оправдан/а с оглед на законова цел и средствата за постигане на целта са подходящи и необходими“.

Всички форми на дискриминация се основават на защитен признак по смисъла на чл.4, ал.1 ЗЗД. Именно обусловеността от защитения признак, а не самото деяние, без оглед на характеристиката, която е негово основание, го прави дискриминация, закононарушение по ЗЗДискр.

В случая от КЗД е прието, че по отношение на Б. Столична община и Район „С.“ – СО, като не са предприели мерки за подкастриране на дърветата в посочения район са извършили пряка дискриминация по признак човешки геном, обоснован с ръста му от 192 см. Прието е, че лицето е по-неблагоприятно третирано спрямо лицата с по-нисък ръст.

Настоящата инстанция не споделя приетото в административното производство, че е налице пряка дискриминация по признак „човешки геном“ по отношение на подалото жалбата пред Комисията лице, а и по отношение на всяко лице, което е с по-висок ръст.

На първо място в мотивите на решението е прието, че Б. е бил по-неблагоприятно третиран през м. май 2018 г. Към преписката обаче липсват доказателства за състоянието на растителността на посочените места към този период. За да установи твърденията си, че на редица места в квартала – над 25, по бул. Шипченски проход, ул. Л., ул. Н. К., ул. К. Л., растителността над тротоара, в сравнение с неговия ръст е такава, че създава пречки за нормалното му преминаване без привеждане или заобикаляне,

което в някои случаи е и невъзможно, без да се слезе на пътното платно, същият е представил направени от него снимки, представени пред КЗД. В писмото, с което са представени е посочено, че същите са от дата 31.07.2018 г. Посочил е също, че още по-големи затруднения има в дъждовно време, когато клоните са надвиснали, мокри, а е и невъзможно отварянето на чадър. Съдът счита за основателно изложеното в настоящите жалби, че тези снимки не е следвало да се ценят от Комисията. Това е така, тъй като не са събрани по реда на ГПК, въпреки че видно от протокола от проведеното заседание, процесуалният представител на ответните страни юрк. С. е заявила, че няма възражения да се приобщят и не е оспорвано твърдението на г-н Б. за състоянието на растителността над тротоарите в района. В това производство важат специални правила за доказателствената тежест, като, съгласно разпоредбата на чл.9 ЗЗДискр., в производство за защита от дискриминация, страната, която твърди, че е жертва на дискриминация, следна да докаже факти, от които може да се направи извод, че е налице дискриминация, а ответната страна трябва да докаже, че правото на равно третиране не е нарушено. Следователно фактите, от които се твърди, че е настъпила дискриминацията, следва да са установени с допустими и относими доказателствени средства, каквито настоящият съдебен състав приема, че не са представените от самото лице, което твърди, че е дискриминирано, направени и описани от него снимки. Годни доказателства, установяващи факти, от които може да се направи извод, че е налице дискриминация в случая не са налице.

Дори да се приеме, че тези факти са доказани, не е установено нарушаване принципа на равно третиране спрямо Б. сравнимо и относно посочените от същия субекти - определена група хора-такива, с по-нисък ръст, и не е доказано по делото той да е бил в положение на по-неблагоприятно третиране на основата на заявено от него качество, попадащо под квалификацията "защитен признак", отколкото е, било е, или би било третирано друго лице в сравнима ситуация /при сравними сходни обстоятелства, съгласно визираното в ал.1 на чл.4 от ЗЗДискр./.

Защитените признаци са легално дефинирани лични/обществени качества, винаги свързвани с наличието им в дадено лице/субект/, което наличие е изключено ex lege да бъде предпоставка за различно третиране на това лице с оглед реализиране на негови права или изпълнение на задължения, сравнимо с друго лице, у което тези качества отсъстват. Сравнителят се определя като субект, намиращ се при същите обстоятелства като дискриминираното лице, но третиран различно именно защото не е носител на защитения признак.

Задължението за поддържане на тротоарите е на собственика им – Столична община, като същият чрез Кмета на Столична община, съответно Кмета на съответния район отговаря за тяхното състояние. Последните са длъжни чрез съответните общински служби, вкл. и чрез дирекция „Зелена система“ да предвиждат, засаждат и поддържат такава растителност и в такова състояние над тротоарните площи и други публични места – общинска собственост, предвидени за преминаване на граждани, които да не създават пречки на същите, независимо от техния ръст. Неизпълнението на тези задължения

обаче съдът намира, че не е акт на дискриминация спрямо преминаващите по тротоарите граждани с по-висок ръст.

За да е налице проява на дискриминация по смисъла на ЗЗДискр. е необходимо да са осъществени всички елементи от фактическия състав на приложимата специална правна норма, както от обективна, така и от субективна страна. Неправомерният диференциран подход към дадено лице или определен кръг лица трябва да е обвързан от признак по чл.4 от ЗЗДискр. В този смисъл следва да се установи по-неблагоприятно третиране на определен кръг лица в конкретен случай, и да се докаже още, че това третиране е извършено съзнателно по някои от признаците, очертани в чл.4 ЗЗДискр., като следва да е налице и пряка причинно-следствена връзка между неблагоприятното отношение и причината за него, като при всички случаи следва да се изразява в някой признак по чл.4, ал.1 ЗЗДискр. Нормите на ал.2 и ал.3 на чл.4 ЗЗДискр. съдържат определение на понятията „пряка дискриминация” и „непряка дискриминация”, като и в двата случая санкционираният от закона вредоносен резултат се изразява в поставянето на отделни лица или категория лица в по-неблагоприятно положение от други при сравними сходни белези. Законът цели установяване и санкциониране на всяко поставяне в неравностойно положение според признаците, изброени в разпоредбата на чл.4, ал.1 ЗЗДискр. или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Р. България е страна. Определено човешкият геном, елемент от който е и ръстът, е защитен признак по чл.4, ал.1 ЗЗДискр.

Съдът намира, че в случая Б. не е бил по-неблагоприятно третиран в сравнение с лицата с по-нисък раст. До този извод се стига предвид това, че в случая не е установено, че клоните на дърветата са пречили на преминаването само на лицата с по-висок ръст. Още повече, че самото лице заявява, че в дъждовно време същите са още по-ниско. Следователно пречат на всички преминаващи, не само на високите. Освен това съдът приема, че в случая за дискриминатора липсва елементът цел - видно от доказателствата по делото същият не е целял настъпването на негативни последици спрямо конкретно лице или лица с по-висок ръст.

Предвид изложеното съдът намира за неправилно заключението на Комисията за осъществена по отношение на Б. пряка дискриминация на основата на признак „човешки геном“, поради което решението на КЗД в обжалваната част следва да бъде отменено.

Последица от това е и отмяна на даденото със същото задължително предписание по реда на чл.76, ал.1, т.1 от ЗЗДискр.

При този изход на спора основателно се явява искането на процесуалния представител на оспорващите за присъждане на разноски по представени списъци, в които се претендират такива за настоящата инстанция и за касационната инстанция на основание чл.226, ал.3 АПК за всеки от оспорващите. Видно от доказателствата за касационното обжалване двамата жалбоподатели са заплатили държавна такса от по 70 лева. В производството пред касационната инстанция и в настоящото производство същите са представлявани от юрисконсулт, при което съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 37, ал.1 от

Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението от 100.00 лева за всеки от оспорващите за всяка инстанция. Предвид това КЗД следва да бъде осъдена да заплати на Столична община деловодни разноски в размер на 270 лева и на Район „С.“ – СО също 270 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд - София-град, II отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №367/11.06.2019 г. на Петчленен разширен заседателен състав на КЗД, постановено по преписка №334/2018 г., образувана по жалба на Б. И. Б., в частта, с която се УСТАНОВЯВА, че Столична община, представлявана от Кмета на Столична община, както и Столична община – Район „С.“, представлявана от Кмета на Район „С.“, са извършили пряка дискриминация, по смисъла на чл.4, ал.2 от ЗЗДискр. по признак „човешки геном“ спрямо Б. И. Б.; НАЛАГА, на основание чл.76, ал.1, т.1 от ЗЗДискр. на Столична община и на Столична община – Район „С.“ принудителни административни мерки, като предписва на длъжностните лица – Кмета на Столична община и на Кмета на Район „С.“ – Столична община да предприемат мерки по чл.10 от ЗЗДискр., чрез които да се осигури безпрепятствено и свободно движение на всички граждани в пешеходните зони, независимо от техния ръст на територията на Столична община, съответно – на Район „С.“ и ОПРЕДЕЛЯ на основание чл.67, ал.2 от ЗЗДискр. едномесечен срок, считано от влизане в сила на решението, в който адресатите на ПАМ да предприемат мерки за изпълнението им и да уведомят КЗД.

ОСЪЖДА Комисията за защита от дискриминация да заплати на Столична община деловодни разноски в размер на 270 /двеста и седемдесет/ лева.

ОСЪЖДА Комисията за защита от дискриминация да заплати на Район „С.“ - Столична община деловодни разноски в размер на 270 /двеста и седемдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: